

tionens og Handelens Virksomheder fra hinanden. Hidtil have baade selve Administrationens Anliggender og ogsaa alle Handelens Anliggender været samlede under den grønlandske Administration, og vi vide jo alle, at det ikke er noget heldigt Udbytte, der er kommet af den grønlandske Handels Virksomhed som Handelsinstitution. Det Lovforslag, her foreligger, gaar jo ud paa at skille dem ad, saaledes at man paa den ene Side overlader Administrationen dels til Regeringens Embedsmænd dels til selve Befolkningen gennem de kommunale Raad og Landsraadet, og paa den anden Side søger at bringe Handelen ind under fornuftige Handelsprincipper, saaledes at man, efter at have fastsat passende Takster saavel for de Varer, der købes deroppe, som for de Varer, der skulle sælges til Grønlænderne, søger indenfor den Begrænsning, der der trækkes, at udvikle Handelen efter saa fornuftige Handelsprincipper som muligt.

Dertil sigter jo Lovforslagets Afdeling B., og Udvalget har ogsaa der i det væsentlige sluttet sig til Forslagets Tanke, men har ønsket yderligere at præcisere den ved et Par Ændringsforslag, hvoraf jeg skal nævne Nr. 12 og 13. Nr. 12 gaar ud paa, at den i Lovforslagets § 23 indsatte Bestemmelse skal gennemføres i Løbet af 3 Aar. Det er den endelige Ordning af Forholdene vedrørende Handelen og særlig Besejlingen. Lovforslaget gaar jo ud paa, at Handelen styres af en Institution, som kaldes: Den grønlandske Handel. I Spidsen for den skal staa en Chef. Ifølge Lovforslagets § 24 skal det være en handelskyndig Mand. Det er Meningen, at han foreløbig skal arbejde paa at sætte sig ind i Sagerne, saaledes at han efter 5 Aars Forløb kan i Forbindelse med Ministeriet have en begrundet Oversigt over Forholdene deroppe og stille Forslag om den endelige Ordning af den grønlandske Handel. Det er 5 Aar, der af Ministeriet er forlangt til Prøve for Ordningen af den grønlandske Handel, som den bør kunne lægges for Fremtiden. Men i § 23 er der forbeholdt Ret til under den administrerende Direktør at henlægge en Del af de Sager, der vedrøre den grønlandske Handel. Det er navnlig Spørgsmaalet om Handelsomsætningen ved Kolonierne i Grønland og Besejlingen af de grønlandske Kolonier. Da det nu er klart, at Besejlingen gaar stærkt ind i Handelsomsætningen, og at dens hensigtsmæssige Ordning er af stor Betydning for, at Handelen kan udvikle sig paa en fornuftig og

god Maade, har man derfor ment, det vilde være rigtigt saa snart som muligt at faa ogsaa selve Besejlingsforholdene henlagte under den Mand, der skal staa for Handelen. Gennem Lovforslaget har Ministeriet forlangt, at Spørgsmaalet om Besejlingen og ogsaa om Handelsomsætningen ved Kolonierne indtil videre skulde forblive under den administrerende Direktør, nemlig indtil de ved kgl. Anordning kunde henlægges under Handelschefen. Udvalget har ment, at man burde begrænse denne Tid til 3 Aar. Man mener, at efter 3 Aars Forløb maa Handelens Chef have et saa godt Overblik over Besejlingsforholdene og Handelsomsætningen ved Kolonierne i Grønland, at han selvstændig maa kunne tage dem under sin Kappe. Udvalget har været ængsteligt for, at den Sammenblanding af Administration og Handel, som hidtil har hersket i Grønland, let skulde faa for fast Fod indenfor den ny Ordning, hvis man trak det for længe ud. Jeg vil dog fremhæve, at naar man i Ændringsforslag Nr. 12 har fastsat 3 Aar som den Tid, efter hvilken Handelschefen endelig selvstændigt skulde overtage saavel Besejlingsforholdene som Handelsomsætningen ved Kolonierne i Grønland, har Udvalget nærmest haft Besejlingsforholdene for Øje.

Endelig har Udvalget, for at betegne den endelige Adskillelse mellem Handelen og Administrationen, anset det for rigtigt til § 24 at føje den Bestemmelse, at de to Chefer, den administrerende Direktør og Chefen for Handelsafdelingen, staa direkte under Ministeren, saaledes at man faar Sikkerhed for, at den administrerende Direktør ikke griber ind paa Handelens Omraade. Alt hvad der henhører under Handelen, maa henlægges under den selvstændige, ansvarlige Chef, der skal udføre Arbejdet, men ogsaa have det fulde Ansvar overfor Ministeren.

Nr. 17 er kun en redaktionel Ændring, som gaar ud paa at fastslaa, at Kolonierne paa Østkysten og eventuelle ny Erhvervelser ikke ere indbefattede under denne Lov.

Ændringsforslag Nr. 18 gaar ud paa, at Loven skal optages til Revision igen om 10 Aar. Det er en saa ny Foranstaltning, der her gennemføres, at man naturligvis maa forudsætte Famlen til at begynde med, men Udvalget mener, at efter 10 Aars Forløb maa man saavel indenfor Regeringen som indenfor den grønlandske Administration og endelig ogsaa indenfor Rigsdagens Omraade kunne